

ЯК ПУТІН ПЕРЕТВОРЮЄ МАТЕРИК ЄВРОПА В АРХІПЕЛАГ ВОРОЖИХ ОДИН ДО ОДНОГО ОСТРОВІВ

Тарас ВОЗНЯК

... хотів би звернути увагу притомної публіки як блискуче з допомогою корисних ідіотів та мовчазної публіки Путін здійснює операцію перетворення материка Європа у архіпелаг ізольованих, вороже налаштованих один щодо одного островів... Для Путіна важливо роз'єднати країни ЄС, вбити між них клина. Технологія роз'єднання може бути різною. Однак майже завжди вона базується на місцевому патріотизмі/націоналізмі. І коли країна впадає у національний егоїзм (патріотизм/націоналізм) її м'яко і ненав'язливо ізолюють. Країна стає країною-парією.

Можемо розглянути кілька спектакулярних прикладів:

Велика Британія. Брексит вивів одного з найбільш перспективних противаг німецькій до-

мінації ФРН у європейському проекті з самого проекту. За обставин певної політико-економічної диспропорції франко-німецького ядра ЄС на користь Німеччини це перетворило цей проект в значній мірі у проект німецький. Звісно, що тут багато спрощення – але для такої короткої статті це необхідно. Вихід Великої Британії з ЄС не лише остудив дипломатичні стосунки ВБ з країнами ЄС, але й призвів до певної дипломатичної, і не лише, ізоляції Великої Британії. Вона не лише вийшла з проекту ЄС, але й ізолювалася від нього. Чи її ізолювали. Хто отримав бонус з цієї сумної історії? Самі знаєте... Так Велика

Британія підтвердила свій статус острова, довкола якого холодні води Німецького та Ірландського моря.

Угорщина. Путін зробив все, щоб підтримати націоналістичні тренди в Угорщині. Це співпало з кар'єрними планами угорського президента Віктора Орбана. Однак націоналістичний шабаш для внутрішнього користування (вибори) вирвався за кордони Угорщини. Угорщина традиційно була в латентному конфлікті з Румунією та Словаччиною, де дійсно є величезні угорські автохтонні меншини. Для стосунків цих країн це, так би мовити, рутинна. Але Угорщина в націоналістичному угарі накинулася і на Україну. А ще претензії на Воєводину – а це напруженість з Сербією. А ще питання Бургерлянду – а це вже Австрія. А ще скандали з сирійськими втікачами та реакція на це Німеччини і т.д. І таким чином Угорщина опинилася в кільці, скажімо так, стри-

маних щодо неї країн. Єдиний друга Владімір Владімірович... Так Угорщина перетворилася на острів, оточений зусібіч не надто прихильними до неї країнами...

Польща. Найбільш самовбивчим кроком для Польщі завжди було погіршення стосунків з головним економічним партнером Польщі – Німеччиною. Польща, як це не прикро комусь чути, повністю залежить від цієї співпраці. Тим не менше останніми роками польська влада вдається до кроків, які із здивуванням сприймаються у Берліні. Ба, більше – у Польщі набирає популярності відношення до європейського проекту як до чужого, німецького. За останні роки різко погіршилися стосунки Польщі та Литви – у Литві є значна польська меншина, якою ефективно маніпулює не стільки Варшава, скільки Москва. З Білоруссю Польща побила горшки давно – тут теж актуальним є питання значної польської меншини. Ну і наша Україна – тут проблем з меншиною немає. А тому починаємо ексгумувати

труп і політизувати історію. Ну і оголошувати один одного персонами нон-грата. Хоча Владімір Владімірович, звісно, теперішній владі Польщі не друга, проте... Так Польща перетворюється на острів, оточений зусібіч не надто прихильними і навіть ворожими до неї країнами.

Україна. Звісно, ми не є країною ЄС. Але нас цікавить саме Україна. Вона сьогодні є дуууже важливим елементом побудови європейського проекту. Отож на сході ми маємо Росію – з нею все зрозуміло. На півночі – Білорусь – приморозок. Молдова – напівприморозок – президент вірний путіноїд, решта політикуму мало зрозуміла.

Румунія шарпнулася, як і Угорщина в питанні Закону про освіту, однак так виглядає, що хтось дав команду «стояти» – отож маємо невизначеність, що вже добре. Угорщина в стані антиукраїнської істерії. Ба, більше – блокує наші ініціативи в аспекті європейської інтеграції. Словаччина – приморозок. Ну і Польща – сьогодні головне завдання Путіна не допустити жодного українсько-польського союзу. А для цього все годиться – і Волинь 1943, і Акція Вісла 1947, і УПА, і АК, і Бандера, і Дмовський, і мільйон українців-гастарбайтерів у Польщі, і руйнування могил з обох сторін кордону, і взаємне нон-грата. А тут ще й сербське МЗС накинuloся на нашого посла у Сербії...

Так Україна непомітно та м'яко поринає у кільце дипломатичної та політичної ізоляції. І це в ситуації війни. От нарешті і сплотився президент Порошенко... Але Путін робить своє – головне вбивати клина і не дати можливості створити у центрі Європи хоч-якусь противагу своєму рваншизму.

Можемо і далі продовжувати наводити приклади. Але, гадаю, і цього досить. Чи страшний Путін все це чинить. Аж ніяк. Це робимо ми всі у своїй недалекоглядності. Однак стратегічним отримувачем вигоди він нашої колективної глупоти є саме він – страшний професор Моріарті наших часів – ВВП...

От і думаймо – чи ми хочемо протистояти його агресії, чи ні? Якщо так, то чому чинимо як звичайні дурні. Чому за неістотним, минулим і дрібничковим не хочемо бачити справді істотного, стратегічного? Бо таке враження, що задля своєї глупоти, за давних образ, дрібненьких кар'єрних інтересиків ми ладні спалити і Україну, і Польщу, і Угорщину і половину світу.

Дійсно- *El sueño de la razón produce monstruos* – «Сон розуму породжує чудовиська».

www.ji-magazine.lviv.ua